

§ 5.

For så vidt en af de i §§ 3 og 4 nævnte lægeundersøgelser giver et usikkert resultat, eller der på anden måde opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende har gennemgået undersøgelsen med tilfredsstillende resultat, forelægges spørgsmålet for handelsministeriet, der efter indhentet udtalelse fra sundhedsstyrelsen træffer afgørelse i sagen. Hvis sundhedsstyrelsen herved henviser den pågældende til at lade sig underkaste fornyet lægeundersøgelse, er en sådan vederlagsfri for den undersøgte.

§ 6.

Ved de i § 3 omhandlede dykkerprøver skal det godtgøres, at eksaminanden såvel praktisk som teoretisk har fyldestgørende kundskab om dykkergerning, herunder at han er fortrolig med alle almindelige foranstaltninger til dykkerens betryggelse under arbejdet, samt at han har nøje kendskab til det til vedkommende prøve svarende materiel og dets vedligeholdelse.

Betingelser for godkendelse af dykker-skoler samt bestemmelser om dykkerprøver og disses afholdelse fastsættes af handelsministeren.

§ 7.

Hver gang en dykkerudrustning tages i brug, skal dykkeren selv forvisse sig om, at udrustningen er i orden, ligesom han i fornødent omfang skal instruere sine medhjælpere om deres pligter, medens dykkerarbejdet foregår.

§ 8.

Dykkerudrustninger, der anvendes til erhvervsmæssig dykning, skal i det omfang, handelsministeren bestemmer, underkastes eftersyn af direktoratet for statens skibstilsyn, forinden de tages i brug som nyan-skaffede, og derefter mindst én gang hvert andet år.

Det påhviler ejere af dykkerudrustninger at gøre anmeldelse til direktoratet med henblik på afholdelse af de foreskrevne eftersyn.

Om de foretagne eftersyn udfærdiges en attest i en af handelsministeriet foreskrevet form. For udfærdigelse af sådan attest erlægges til statskassen en afgift, der fast-

sættes af ministeren. Ministeren kan endvidere fastsætte afgift for eftersyn af sådant særligt materiel, som omhandles i § 11.

Afgifterne kan inddrives ved udpankning.

§ 9.

Enhver svømmedykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, skal være af godkendt type og mærket i fornødent omfang. Handelsministeren fastsætter regler for, hvorledes og af hvem typegodkendelse foretages.

§ 10.

Handelsministeren fastsætter regler om, hvilke krav der skal stilles til dykkerudrustninger og til dekompressionskamre, der er beregnet til behandling mod dykkersyge, samt de nærmere regler for udøvelsen af tilsynet med sådant materiel og kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af vedkommende institution selv.

§ 11.

Handelsministeren bemyndiges til at udfærdige nærmere forskrifter til betryggelse af dykkere under arbejdet og af personer, der arbejder i dykkerklokker eller lignende anordninger, hvor arbejdet foregår under overtryk.

§ 12.

Handelsministeren kan under særlige omstændigheder gøre undtagelser fra de i §§ 1, 3 og 15 indeholdte bestemmelser.

§ 13.

Overtrædelse af denne lov eller de i dens medfør givne forskrifter straffes med bøde, for så vidt forholdet ikke efter den øvrige lovgivning medfører strengere straf.

§ 14.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

Samtidig ophæves lov nr. 97 af 7. april 1936 om dykkernæring og betryggelse af dykkerarbejde.